

DZIENNIK

ZARZĄDU

Redakcja i administracja
Plac Wolności 1.

Administracja czynna od godz. 9—12 wp.
Redakcja od godz. 1—2 po południu.

Prenumerata: Kwartalnie . Mk. 30.—
Miesięcznie . „ 10.—

M. ŁÓDZI

Ogłoszenie : Wiersz petitowy (trzy szpalty na stronie) Mk. 3.— Przedtekstem Mk. 8.— za wiersz (dwie szpalty na stronie). Drobne 40 fen. za wyraz. Najmniejsze ogłoszenie 4—mk.

Cena egzemplarza 3 Marki

№ 39. (40.)

Łódź, wtorek, 28 września 1920 r.

Rok II.

Dział Sprawozdawczy

Z obrad Rady Miejskiej.

Protokół.

51 (II sesji) posiedzenia Rady Miejskiej.

Łódź, dnia 23. września 1920 r.

Komplet radnych: 72. Komplet członków Magistratu: 10. Obecnych radnych: 41. Obecnych członków Magistratu: 5

Posiedzenie otworzył o godz. 7-ej min. 45 zastępca przewodniczącego Rady Miejskiej, r. L. M. Korn, w obecności quorum Rady Miejskiej (46 członków), zaprosiwszy do stołu prezydjalnego rr. sekretarzy: S. Rapalskiego i A. Ute, oraz sekretarza Prezydium, p. P. Rundo, do prowadzenia protokołu.

Przyjęto do wiadomości.

1. Zawiadomienia radnych: Babiackiego, Bermiana, Bińkowskiej, Chwałbińskiego, Doleckiego, Fichny, Grossa, Kaffanego, Königsberga, Klocmana, Kotkowskiego, Klimaszewskiego, Nowosielskiego, Dr. Rosenblatt, Waszkiewicz, Węgierskiego, Włodarskiego, Wójciaka i Zyngerowej, usprawiedliwiających nieobecność swą na posiedzeniu w dniu dzisiejszym.

2. Odezwę Ministerstwa Apropowizacji № 18413/II Rol. z dnia 15. września 1920 r. treści następującej:

„W odpowiedzi na pismo z dnia 31. sierpnia r. b. № 4491/20, w sprawie zredukowania cen na zboże kontyngentowe w roku

gospodarczym 1920/21, Ministerstwo komunikuje, że ceny te zostały wyznaczone przez Ministra Apropowizacji w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Rolnictwa Dóbr Państwowych i zmniejszone być nie mogą.“

(W związku z właściwym postanowieniem Rady Miejskiej z dnia 25. sierpnia r. r. w sprawie wygórowanych cen na zboże z mowych tegorocznych zbiorów, ustanowionych okólnikiem P. U. Z. № 184).

3. Odezwę Województwa Łódzkiego Departamentu Samorządowego № S. M. 232/II z dnia 13. września 1920 r. w sprawie unieważnienia przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych uchwały Rady Miejskiej co do wprowadzenia w Łodzi 50% dodatku do państwowego podatku przemysłowego.

4. Oświadczenie Prezydium, że postanowienie Rady Miejskiej z dnia 18. sierpnia r. b. w sprawie zasiłków dla pracowników miejskich, wstępujących do wojska, jest nieważne, gdyż na posiedzeniu powyższem obecnych było 34 członków R. M., wówczas, gdy zg. z zarządzeniem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o redukcji członków Rady Miejskiej, powinno ich być 36.

Wobec zgłoszonego przez Magistrat życzenia, aby kwestja ta zdecydowaną została w dniu dzisiejszym, przewodniczący stwierdza, że sprawa nie jest objęta porządkiem dziennym obrad dzisiejszych, wpłynąć zaś może ponownie pod obrady jedynie w razie zgłoszenia w tej mierze właściwego wniosku.

Wybrano:

A. Na członka Magistratu na czas trwania kadencji, ob. Leopolda Arndta, kandydata frakcji niemieckiej.

B. Do Komisji Zakupu przy Obywatelskim Komitecie Wykonawczym Rady Obrony Państwa na Województwo Łódzkie, na miejsce ob. Brykalskiego, Römera i Zajlera (w związku z właściwom postanowieniem Rady Miejskiej z dnia 15. września 1920 r. w sprawie jednolitej daniny na potrzeby wojska)

r. S. A. Kēnigsberga i ob. Otto Eisenbrauna i Tadeusza Konsona

(Wybory skutecznie przez aklamację).

Uchwalono:

A. poza porządkiem dziennym, za uznaniem nagłości:

I. Następujący wniosek frakcji P. P. S. o rozpaczliwym stanie m. Łodzi pod względem aprowizacyjnym wzgl. środkach zaradczych celem uchronienia ludności od klęski głodowej:

Łódź znajduje się w przededniu katastrofy aprowizacyjnej. Rozpaczliwe wołanie Łodzi do rządu w Warszawie o tani chleb, o sanację stosunków żywnościowych pozostaje bez odpowiedzi.

Paskarstwo święci bezkarnie orgie w naszym mieście. Rzeźnicy, piekarze, sklepikarze zniżają się beczelnie co pewien czas, podbijając bezwstydnie ceny.

Obszarnicy okoliczni puszczają na pasek posiadane zapasy, wygładzając ludność naszego miasta.

Głód zagląda nie tylko do izb bezrobotnych, ale również do tych, co pracują.

Mięso i chleb pozakartkowy stały się produktem pasożytów, paskarzy i wyzyskiwaczy.

Wobec zbliżającej się zimy rząd nic nie czyni, ażeby zaprowiantować miasto, a tocząca się wojna, pochłaniająca wszystkie soki żywotne państwa, uniemożliwia uporządkowanie środków komunikacyjnych.

Rada Miejska, jako przedstawicielka półmilionowej Łodzi, prote-

tuje przeciw bezmyślnej i szkodliwej polityce Ministerstwa Aprowizacji.

Rada Miejska domaga się regularnego dostarczania kontyngensu dla ludności.

Rada Miejska wzywa Magistrat do poczynienia wszelkich możliwych starań celem uchronienia ludności m. Łodzi od klęski głodowej.

Rada Miejska domaga się surowych kar administracyjnych na paskujących obszarników i miejskich spekulantów żywnościowych.

Rada Miejska upoważnia Prezydium Rady Miejskiej i Magistrat do przedstawienia Województwu tych postulatów, które są konieczne, ażeby Łódź uchronić od głodu i nienasyconej chciwości bandy rozwydrzonych spekulantów.

Rada Miejska domaga się w okręgu łódzkim zaprowadzenia sądów doraźnych na paskujących obszarników i spekulantów.

Uchwałę powzięto jednomyślnie.

B. W sprawach objętych porządkiem dziennym:

I. W sprawie odpowiedzi Magistratu na interpelację r. Nowosielskiego i tow. o ustąpieniu przewodniczącego Komitetu Taniach Kuchni:

Przyjąć do wiadomości wyjaśnienie Magistratu, uznając je za wystarczające.

II. W sprawie podwyższenia taryfy tramwajowej w związku z żądaniami pracowników Kolei Elektrycznej Łódzkiej:

Rada Miejska, w związku z uchwałą Magistratu № 1417 z dnia 20. września 1920 r., postanawia:

1. podwyższyć z dniem 24. września 1920 r. taryfę tramwajową, aż do odwołania:

1. dla osób dorosłych:
 - a) do mk. 3.— do godz. 9-ej r.
 - b) do mk. 4.— od godz. 9-ej r. do godz. 9.30 wiecz.,
 - c) do mk. 7.— po godz. 9.30 w.,

2) za korespondencję dla osób dorosłych:

- a) do mk. 2.— do godz. 9-ej r.
- b) do mk. 2.50 do godz. 9.30 w.;
- c) do mk. 3.— po godz. 9.30 w.;
- 3) za bilety miesięczne:

a) dla Zarządu Miejskiego do mk. 200.—,

b) dla wszystkich innych instytucyj i osób prywatnych do mk. 650;

2) pozostawić bez zmian dotychczasową taryfę tramwajową:

1) dla młodzieży szkolnej (za przejazd mk. 1.— o każdej porze dnia, przyczem dany bilet do godz. 9-ej rano daje prawo przesiąść się raz jeden w określonym kierunku bez osobnej dopłaty:

2) dla osób wojskowych (za przejazd mk. 1.— o każdej porze dnia, przyczem dany bilet do godz. 9-ej rano daje prawo przesiąść się raz jeden w określonym kierunku bez osobnej dopłaty):

3. pobierać na rzecz miasta od biletów wymienionych w punktach:

I. —1)—a, b. i c) — I.—2)— a, b i c) — I.—3) b) i II.— 1) i 2) po 10%, oraz potrącać z biletów dla dorosłych, wymienionych w punkcie I.—1)— b i c) po 50 fen. na fundusz renowacyjny, (Wpłata co 10 dni do Głównej Kasy Miejskiej:

4. zobowiązać Dyрекcję Kolei Elektrycznej Łódzkiej do:

1) podwyższenia, w związku z podwyższeniem taryfy tramwajowej pensyj, poczynając od dnia 12 września 1920 roku:

a) pracownikom, pobierającym obecnie miesięcznie mniej niż mk. 3.000.— zasadniczej pensji, — o 65%,

b) pracownikom, pobierającym od mk. 3.000.— do mk. 4.000.— miesięcznie zasadniczej pensji, — o 55% i;

c) pracownikom, pobierającym więcej, niż mk. 4.000.— miesięcznie zasadniczej pensji, — o 50%;

2) wypłacania wszystkim pracownikom, bez względu na stan rodzinny, dodatku drożyznianego w wysokości mk. 300.— miesięcznie,

3) wypłacania na każde dziecko pracownika do lat 15-tu włącznie po mk. 100.— miesięcznie tytułem dodatku drożyznianego;

5. wezwać Magistrat do wykonania tej uchwały.

Dezyderat.

Wezwać Magistrat do zwrócenia się do Dyrekcji Kolei Elektrycznej Łódzkiej w przedmiocie wyjedania biletów miesięcznych ulgowych dla nauczycielstwa szkół powszechnych i średnich.

III. W sprawie uruchomienia kuchni dla młodzieży szkół średnich:

Ze względu na oświadczenie Magistratu, że kuchnia dla biednej młodzieży szkół średnich nie została zlikwidowana, że raczej czynione są wszelkie starania w celu umożliwienia egzystencji takowej,

oraz wycofanie w związku z powyższym wniosku przez wnioskodawcę — sprawy nie rozpatrywać.

Z powodu zdekompletowania sali przewodniczący o godz. 9-ej min. 25 wiecz. zamyka posiedzenie.

Przewodniczący: (—) L. M. Kern.

Prowadzący protokół: (—) P. Rundo

Sprawozdanie z działalności Wydziału Zaprowiantowania Miasta za kwartał I-y roku budżetowego 1920/1921.

Stan aprowizacyjny miasta w okresie sprawozdawczym był względnie pomyślny, gdyż dzięki wydatnym staraniom udało się uruchomić pociągi turnusowe z mąką amerykańską z Gdańska do Łodzi. — Pociągami tymi, eskortowanymi przez specjalnych delegatów z ramienia Wydziału Zaprowiantowania Miasta, dostarczono dla Łodzi 266 wagonów mąki. — Z powyższej ilości między innymi wydawano robotnikom ciężko pracującym i pracownikom miejskim, jako deputat miesięczny, po 19¹/₂ funta mąki. —

Ludności zrzeszonej i niezrzeszonej w m. czerwcu niezależnie od 1/4 funta kaszy wydawano również po 1-ym funcie grochu i fasoli.—

Z tłuszczów margarynę wydawano jedynie w kwietniu robotnikom ciężkopracującym w normie 2 funtów, instytucje zaś użyteczności publicznej zaopatrywano w słoninę zakupioną w wolnym handlu.—

Rację cukru w m. maju i czerwcu zmniejszono z 400 gramów na 300 gramów, przyczem w czerwcu, jak przewidywaliśmy, wydawano ludności cukier żółty, t. zw. surowy.—

Manufakturę, zakupioną za 7 milionów marek, w dalszym ciągu wydawano robotnikom ciężkopracującym i pracownikom miejskim, przyczem pracownikom ostatniej kategorii, wstępującym do wojska, wydawano specjalny przydział materiałów, składający się z 1-ej koszuli i 4¹/₂ metra surówki.—

Nabyte również obuwie czeskie na sumę mk. 1.700.000.— wydawano w pierwszym rzędzie tym pracownikom miejskim, którzy w swoim czasie nie zaopatrzyli się w obuwie amerykańskie. — Przyczem uwzględniano pracowników wstępujących do wojska, oraz pracowników miejskich, których obuwie, ze względu na wykonywane przez nich czynności służbowe, ulega szybkiemu zniszczeniu. — Zaznaczyć należy, iż wobec ograniczonej ilości nabytego obuwia, W. Z. M., z natury rzeczy, zmuszony był w wydawnictwie tegoż kierować się wskazaną przezornością.—

Stosunek zaopatrzenia ludności w opał przedstawia się w następujący sposób:

na m. kwiecień, maj i czerwiec zamówiono 8872 wagony węgla, o-
trzymało zaś 878 wagonów; drzewa zamówiono 6000 wagonów, otrzymało 529 wagonów.—

W okresie sprawozdawczym Delegacja Wydziału odbyła 12 posiedzeń.

Papierów wchodzących i wychodzących było 2649.—

Rozporządzenia i obwieszczenia urzędowe.

U S T A W A.

z dnia 16 lipca 1920 r.

o podwyższeniu i zrównaniu stawek przy niektórych opłatach stemplowych (należnościach bezpośrednich i stemplowych) na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

C Z Ę Ś Ć I.

Przepisy dla obszaru b. zaboru rosyjskiego.

Dział I.

Art. 1. Ustanowiona w art. 13 ust. 7 ros. ustawy o opłatach (Zb. Pr. ces. ros. t. V wyd. 1903 r.) stała opłata od pełnomocnictw wynosi 10 mk.

Art. 2. Stałe opłaty stemplowe, ustanowione w art. 20 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, wynoszą:

a) od kwitów — 0,5% sumy kwitowanej względnie wartości odebranych przedmiotów;

b) od rachunków — 0,2% sumy, na którą rachunek wystawiono; o ile jednak umowa, której rachunek dotyczy, już została opłacona, pozostaje opłata dotychczasowa.

Opłaty, należne w myśl niniejszego artykułu, oblicza się od pełnych setek lub tysięcy w myśl art. 50 ros. ustawy stemplowej.

Art. 3. Ustanawia się dodatek do następujących opłat, należnych w myśl ustawy o opłatach, wymienionej w art. 1 i nowel z 4/10 i 16/12 1914 r. (Zb. Pr. i Rozp. Nr. 308 i Nr. 366 z r. 1914):

a) do opłat od zobowiązań, wymienionych w art. 48 ust. 2 — 400%;

b) do opłat od dokumentów i aktów w przedmiocie zawarcia spółek w myśl art. 51 ust. 1 — 300%;

c) do opłat od wymienionych w art. 51 ust. 1 i ust. 2 i art. 57 ust. 3 zobowiązań, aktów odstąpienia i kupna (dostawy i zamiany) ruchomości — 100%;

d) do opłat od akcji w myśl art. 54 — 200‰;

Art. 4. Ustanowiona w art. 1, opłata od przeniesień nieruchomości (alienacji) wynosi 6‰ od wartości przedmiotu.

Moc art. 51 ust. 1 tejże ustawy w zastosowaniu do aktów przeniesienia nieruchomości znosi się.

Art. 5. Moc ustawy z dnia 22 kwietnia 1906 r. (Zb. Pr. i Rozp. z dnia 7 lipca 1906 r. Nr. 164 poz. 1014) o zmianie niektórych przepisów o opłatach z wyjątkiem praw, nadanych Bankowi Włościjańskiemu, ustawy z dnia 24 maja 1909 r. (Zb. Pr. i Rozp. z dnia 3 czerwca 1909 r. Nr. 98 poz. 784) i art. 55 ustawy z 14 czerwca 1910 r. (Zb. Pr. i Rozp. z 19 czerwca 1910 r. Nr. 97 poz. 1048) uchyla się.

Dział II.

Art. 6. Ustanawia się dodatek do następujących opłat, należnych według taryfy stemplowej, wprowadzonej rozporządzeniem z dnia 19 lipca 1916 r. (Dz. Rozp. dla b. Gen. Gub. Warszawskiego Nr. 40 poz. 127):

a) do opłat od przeniesienia nieruchomości w myśl poz. 10 c, 1) i 11 a, 1) — 20‰;

b) do opłat od aktów zawarcia spółek akcyjnych w myśl poz. 10 a, 1) i 10 b — 50‰;

c) do opłat od aktów odstąpienia (cesji) od przeniesienia nieruchomości oraz od zabezpieczonych hipoteką zobowiązań (skryptów dłużnych) w myśl poz. 1; poz. 10 c, 2) 3); poz. 11, a, 2 3; poz. 12; poz. 19 a, 1); poz. 21 i poz. 26 — 100‰;

d) do opłat od aktów zawarcia spółek w myśl poz. 10 d. — 300‰.

e) do opłat od zobowiązań (skryptów dłużnych) w myśl poz. 19 a, 2) — 900‰.

Art. 7. Uchyla się przepis poz. 11 a 1) część druga wspomnianej w art. 6 taryfy.

Art. 8. Poz. 28 taryfy, wymienionej w art. 6, otrzymuje brzmienie następujące:

„Pełnomocnictwa, upoważnienia i polecenia załatwienia spraw w interesie mocodawcy podlegają opłacie w sumie 10 mk.“.

Art. 9. Ustanowione w taryfie, wymienionej w art. 6, opłaty wynoszą:

a) w poz. 16 a 1), poz. 16 a, 2) i poz. 16 b) od kwitów — 0,5‰ sumy kwitowanej, względnie wartości odebranych przedmiotów;

b) w poz. 17 a, 1) i poz. 17 b. od rachunków — 0,2‰ sumy, na którą rachunek wystawiono.

Kwoty opłat należnych w myśl niniejszego artykułu, zaokrąglą się stosownie do przepisów § 9 rozporządzenia z r. 1916 (Dz. Rozp. dla b. G. G. Warszawskiego Nr. 40 poz. 126).

Dział III.

Art. 10. Opłaty, ustanowione w art. 11, 12, 14, 15, 16, 30, 31 i 32 dekretu z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Pr. Nr. 14 poz. 145), w przedmiocie opłat od podań oraz świadectw urzędowych wynoszą:

zamiast 1 mk.	2 mk.
„ 2 „	5 „
„ 3 „	10 „
„ 4 „	10 „
„ 10 „	25 „

Art. 20 i 33 dekretu uchyla się.

C Z Ę Ś Ć II.

(dotyczy przepisów dla obszaru b. zaboru austriackiego.)

C Z Ę Ś Ć III.

Przepisy wspólne.

Art. 18. Winni niezastosowania się do przepisów niniejszej ustawy podlegają karom, unormowanym w przepisach o opłatach stemplowych (należytościach bezpośrednich i stemplowych), obowiązujących na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Art. 20. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Marszałek:

(—) **Trąpczyński.**

Prezydent Ministrów:

(—) **Witos.**

Minister Skarbu:

(—) **W. Grabski.**

(Dz. Ustaw Rz. P. № 73 z dn. 11. III 1920 r., poz. 498.)

Rozporządzenie Rady obrony Państwa

z dnia 6-go sierpnia 1920 roku

w sprawie tymczasowych zmian dotyczących organizacji i zadań Policji Państwowej.

Art. 1. Policja państwowa jest organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych i ma za zadanie obronę bezpieczeństwa Państwa, tudzież bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. W czasie wojny ponadto może być użyta także dla celów wojskowych.

Art. 2. O ile policja państwowa używana jest dla celów wojskowych, wszystkie jej organa obowiązane są do ścisłego wykonywania rozkazów wydanych im przez właściwe władze wojskowe.

Funkcjonariusze policji państwowej winni popełnienia czynów przestępnych, podlegają wojskowym ustawom karnym i wojskowemu sądownictwu karnemu.

Art. 3. Jeżeli policja państwowa zostaje użyta dla celów wojskowych, właściwe władze wojskowe mogą jej wydawać rozkazy bezpośrednio.

Art. 4. Za samowolne opuszczenie służby funkcjonariusze policji podlegają karom ustanowionym dla wojskowych za dezercję.

Art. 5. Obowiązki funkcjonariuszów policji oraz tryb postępowania służbowego przy użyciu policji dla celów wojskowych określi osobna instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. W czasie trwania mocy obowiązującej niniejszego rozporządzenia policja państwowa w stosunku do osób wojskowych, otrzymuje uprawnienia wojskowej Żandarmerji, w służbie zaś wartowniczej otrzymuje prawa wart wojskowych.

Art. 7. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku Ustaw. Odwołanie niniejszego rozporządzenia nastąpić może na podstawie uchwały Rady Ministrów.

Art. 8. Wykonanie tego rozporządzenia poleca się Ministrowi Spraw Wojskowych i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Naczelnik Państwa i

Przewodniczący Rady Obrony Państwa

(—) **J. Piłsudski.**

Prezydent Ministrów:

(—) **Witos.**

(Dz. Ust. R. P. № 75 z dn. 12 sierpnia 1920 r. poz. 511.)

Wydział prasowy Ministerstwa Spraw Wojskowych komunikuje: Podczas pobytu swego w latach 1914—18, okupanci, a ostatnio i bolszewicy pozostawili na terenach państwa polskiego wszelkiego rodzaju instrumenty miernicze: teodolity, niwelatory, busole, stoliki miernicze, łaty, taśmy stalowe, a nawet książki naukowe, które często bez jakiegokolwiek użytku znajdują się u osób prywatnych, a nawet i w urzędach komunalnych tak w miastach, jak i na prowincji.

Biorąc pod uwagę, iż według przyjętych przepisów prawnych właścicielem wyżej wymienionych przedmiotów, pozostawionych przez nieprzyjaciela na terenie Polski, jest armja polska, Ministerstwo Spraw Wojskowych, jako przedstawiciel tej armji, zwraca się do ogółu obywateli państwa polskiego i do wszystkich urzędów państwowych, którym dobro i szczęście ojczyzny leży na sercu, z żądaniem, ażeby o posiadanych wyżej wzmiankowanych instrumentach mierniczych, mapach, aktach

pomiarowych i książkach zechcieli bezzwłocznie donieść na piśmie do Instytutu Wojskowo-Geograficznego (Warszawa, Traugutta 2), który bezzwłocznie na koszt własny zajmie się sprowadzeniem tych przedmiotów tak koniecznych w chwili obecnej dla armji narodowej. Każdy obywatel wiedzieć powinien, iż podobnie jak amunicja, koniecznymi są dla armji mapy, jako podstawa wszelkiej operacji wojennej. Prócz tego instytut wojskowo-geograficzny zwraca się do ogółu obywateli z propozycją przekazania w najkrótszym czasie, o ile to możliwe, bezpłatnie do archiwum instytutu wszelkiego rodzaju map (dawnych i nowych), atlasów geograficznych, a do biblioteki instytutu książek naukowych z dziedziny: astronomji, geodezji, miernictwa, instrumentoznawstwa, opisów geograficznych — lub też w razie ostatecznym odprzedania takowych instytutowi.

Sprawy aprowizacyjne.

Wyżywienie ludności w r. 1920-21

Dnia 9-go lipca Sejm uchwalił nową ustawę aprowizacyjną, którą w parę tygodni potem minister aprowizacji uzupełnił przepisami wykonawczymi. Podane poniżej zestawienie daje pojęcie o systemie, przy pomocy którego rząd ma nadzieję zapewnić mieszkańcom miast i osad fabrycznych w Polsce normy żywnościowe w ciągu bieżącego roku gospodarczego.

Jak wiadomo, nadal ma obowiązywać u nas częściowy sekwestr, czyli tak zwany kontyngent ziemiopłodów, obejmujący: pszenicę, żyto, owies, jęczmień, groch, wykę, proso, fasclę, bób, peluszkę, soczewicę, rzepak, kukurydzę, łubin i seradellę. Inne ziemiopłody, a przedewszystkiem ziemniaki są wolne od kontyngentu.

Gospodarstwa dzielą się na trzy kategorie, a mianowicie, liczące mniej niż 30 morgów gruntu stanowią pierwszą kategorię, od 30 do 100 morgów drugą i powyżej 100 morgów trzecią. Role dzielą się również na trzy kategorie: pierwsza: ziemię najurodzajniejszą, druga — średnio, trzecia najmniej urodzajną. Kontyngent wynosi w powiatach pierwszej kategorii

150, 200 lub 250 kg. z morga w zależności od rozmiarów posiadłości, drugiej kategorii 100, 160 i 220 kg. oraz trzeciej kategorii 90, 120 i 160 kg.

Dla wytwórcy rolnego, członków jego rodziny i każdego stałego robotnika pozostawia się zbicry w powiatach 1-ej kategorii z pół morgi, drugiej z trzy czwarte morgi, trzeciej z jednej morgi.

Ziemiopłody pozostające po odliczeniu kontyngentu mogą być sprzedawane w wolnym handlu.

O ile dany powiat w całości nie został zaliczony do jednej z kategorii kontyngentowych kontyngent każdego poszczególnego wytwórcy rolnego określa odnośny starosta, od którego orzeczeń można się odwołać do komisji kontyngentowej.

Wnosząc rekurs petenci są obowiązani złożyć w charakterze kaucji: posiadający gospodarstwo o obszarze do 30 morgów — 500 mk. od 30 do 100 morgów — 1000 mk. i powyżej 100 morgów — 2000 mk. Kaucje te w razie uznania słuszności rekursu zostają zwrócone petentowi, w przeciwnym razie idą na rzecz skarbu.

Komisje kontyngentowe stanowią: starosta względnie referent aprowizacyjny, referent rolny oraz po jednym przedstawicielu od własności do 30 morgów, od 30 do 100 morgów i powyżej 100 morgów, a także dwóch przedstawicieli spożywców. Członków tych mianuje wojewoda. Orzeczenia komisji kontyngentowych są prawomocne o ile zapadły w obecności przynajmniej dwóch przedstawicieli producentów i jednego z konsumentów. Orzeczenia te są bezapelacyjne.

Wytwórcy rolni obowiązani są dostarczyć wyznaczony kontyngent do składów, filji. lub agentur państwowego urzędu zbożowego w następujących terminach: do 15 września jedną czwartą część, do 1 stycznia 1921 r. jedną czwartą część oraz do 1 kwietnia 1921 roku resztę.

W razie, gdy wytwórca rolny nie odstawi kontyngentu w przepisany terminie, władze administracyjne pierwszej instancji przeprowadzą odstawę i wszelkie niezbędne czynności jak młócenie, czyszczenie i t. d. przymusowo. O ile w powiecie zalegałaby znaczniejsza ilość wytwórców z odstawą kontyngentu, starosta zwraca się z odpowiednim wnioskiem do wojewody, który przydziela oddział asystencyjny.

Skup i przechowywanie ziemiopłodów wykonywa ministerjum aprowizacji przez pań-

stwowy urząd zbożowy i instytucje, działające na mocy umowy, zawartej z tym urzędem. Na okres do 15 września ustalono następujące ceny za 100 kg. żyta 700 mk., pszenicy 700 mk., jęczmienia 550 mk., owsa 550 mk., gryki 650 mk., prosa 700 mk., rzepaku ozimego 800 mk., jarego 750 mk. Ceny te mają być płacone wytwórcom zaraz po odbiorze ziemiopłodów.

Aprowidowanie Warszawy, kolei i ośrodków przemysłowych uskutecznia bezpośrednio min. aprowizacji, ludność innych miast i osad przez urzędy wojewódzkie i powiatowe.

Norma żywnościowa do dnia 15 sierpnia wynosić miała 250 gr. zboża, względnie 180 gramów mąki, od dnia zaś 15 sierpnia do 15 września 300 gramów zboża, względnie 240 gramów mąki dziennie na osobę. W przyszłości normy będą oznaczone po obliczeniu ilości zboża, jakie ma być dostarczone na potrzeby państwa.

Robotnicy i pracownicy przemysłowi, komunalni, roboty publicznych, kolejowi, poczt i telegrafów, żegluga korzystają z dodatkowych norm wynoszących 8 kg. mąki, 0,6 kg. kaszy i 0,6 kg. cukru.

Pracownicy przemysłu górniczo-hutniczego otrzymują 16,45 kg. mąki, 1,62 kg. kaszy, 1,91 kg. roślin strączkowych, 1,52 cukru, 0,80 soli, 30,70 kg. ziemniaków, 3 kg. mięsa, 1,12 kg. tłuszczów.

— **Sprawy aprowizacyjne i finansowe m. Łodzi.** Prezydent Rzewski podczas swej bytności w Warszawie w sobotę dnia 18 b. m. konferował z Min. Spraw Wewn. p. Skulskim w sprawach aprowizacyjnych i finansowych, uważając, że sprawy te mają bezpośredni wpływ na normalny bieg życia społecznego. Prezydent przedstawił stan aprowizacyjny miasta oraz złożył odpowiedni memoriał w sprawach finansowych, wskazując na to, że wszystkie nowe projekty podatkowe Magistratu, zmierzające do sanacji finansów są stale uchylane przez władze nadzorcze, co stawia miasto w sytuacji nad wyraz krytycznej. Dotyczy to projektów poboru dodatków do podatków państwowych, między innymi do podatków od zysków wojennych 50% dodatku do państwowego podatku przemysłowego, podatku od ładunków kole-

jowych, oraz podatku dochodowego. Min. Skulski zainteresował się żywo stosunkami łódzkiemi i przyrzekł swoje poparcie zarówno w sprawach aprowizacyjnych jak i finansowych, oświadczając, że stoi na stanowisku przyznania miastom prawa pobierania dodatku do podatków państwowych. Następnie prezydent miasta udał się do Min. Skarbu w sprawie zwołania konferencji z udziałem przedstawicieli zarządów miejskich Warszawy i Łodzi, poświęconej sanacji finansów miejskich. Narada ta jest bardzo pożądana ze względu na to, że stan finansowy Łodzi i Warszawy jest prawie identyczny, i że miasta te ponoszą wielkie ciężary spowodowane rabunkową gospodarką okupantów.

— **Posiedzenie Tow. Aprow. miast polskich i ziem wschodnich.** W sobotę dnia 18 b. m. odbyło się w Warszawie zebranie zarządu tow. aprowizacji miast polskich i ziem wschodnich z następującym porządkiem dziennym. 1) sprawozdanie finansowe, 2) sprawozdanie dyirekcji w sprawie mąki amerykańskiej i zakupów za granicą, 3) fundusze tow. 4) zakup i podział funduszy, 5) fuzja z tow. apr. w Krakowie, 6) polityka rządu w stosunku do tow. 7) sprawa aprowidowania urzędników państwowych i komunalnych, 8) dostawy na potrzeby wojsk. W naradzie powyższej brał udział prezydent Rzewski w charakterze członka zarządu. Ze sprawozdania okazało się, że aczkolwiek tow. rozporządzało zaledwo trzy miljonowym kapitałem, wyszło ono już z fazy organizacyjnej i poczyniło szereg intratnych transakcji świadczących o żywotności tow. Dziwić się należy, że instytucja tak wielkiej wagi w życiu komunalnym nie znalazła pomimo usilnych zabiegów poparcia finansowego u czynników miarodajnych.

W związku z powołaniem do życia ogólnopolskiej komisji kontroli wozu i wywozu postanowiono domagać się, aby ze względów na żywotne interesy towarzystwo miało

prawo delegowania trzech przedstawicieli do powyższej komisji.

Zwrócono też uwagę na konkurencję jaką wytwarzają w Gdańsku przedstawiciele poszczególnych miast polskich którzy nie znając dostatecznie koniunktury rynkowej czynią zakupy na własną ręką. Postanowiono zwrócić się do miast aby na przyszłość wszelkie zakupy były czynione w porozumieniu z towarzystwem.

W najbliższym czasie będzie zwołane walne zebranie członków towarzystwa.

— **Brak węgla.** Magistrat wysłał do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

Min. Przemysłu i Handlu oraz Ministra Skulskiego depezę następującej treści:

Na kilkakrotnie depesze w sprawie katastrofalnego braku węgla w gazowni miejskiej, niema żadnej odpowiedzi ani rezultatu. Pojutrze zmuszeni jesteśmy zamknąć dopływ gazu, wskutek czego praca w szpitalach wojskowych i fabrykach będzie wstrzymana. Brak oświetlenia publicznego wywołać może skutki grożące bezpieczeństwu publicznemu. Prosimy energicznie interwenjować w urzędzie węglowym, gdzie nasze reklamacje pozostają bez skutku.

KRONIKA MIEJSKA.

Otwarcie apteki miejskiej.

Dnia 25 września r. b. odbyło się w obecności pp. prez. Rzewskiego, decernenta W. Zdr. inż. Nakielskiego, dyr. Urz. Zdrowia dr. Skalskiego, insp. farm. okr. łódzkiego Wagnera, przew. W. Op. Sp. Macińskiego, dr. Koziołkiewicza i wielu innych przedstawicieli władz oraz grona lekarzy łódzkich otwarcie pierwszej w Polsce apteki miejskiej, w Łodzi przy ul. Piotrkowskiej № 17.

Zebranych powitał prezydent Rzewski, który w krótkim a jednym przemówieniu wskazał na wielkie znaczenie tej nowej placówki społecznej.

Następnie decernent Wydziału Zdrowotności inż. Nakielski zaznamił obecnych z przebiegiem sprawy powstania apteki miejskiej w Łodzi w następujących słowach:

Poraz pierwszy sprawa otwarcia Miejskiej Apteki została poruszona na posiedzeniu Magistratu 16 kwietnia 1919 r. i znalazła wyraz swój w uchwale № 13. Postanowiono wówczas powierzyć Wydziałowi Zdrowotności Publicznej opracowanie projektu Apteki Miejskiej. Bodźcem do tej uchwały Magistratu był projekt pierwiastkowy, złożony Magistratowi przez prowizora farmacji Kazimierza Osuchowskiego. Projektodawca w memorjale do Magistratu powiada, że dwa lata temu, t. j. w roku 1917 złożył Magistratowi projekt założenia apteki własnej, w którym zaofiarowywał do 40% od recept niżej kosztu w aptekach miejscowych. Projekt ten tak przeraził aptekarzy łódzkich, powiada p. Osuchowski, że odrazu podnieśli dawany procent z 10% na 20%, co utrzymało się do dnia dzisiejszego.

Potrzeba Apteki Miejskiej okazała się niemal nagłą. Wydział Zdrow. Publ. uznał na posiedzeniu swym w dniu 30 maja r. b. założenie Apteki Miejskiej za b. pożądane ze względów społecznych oraz ekonomicznych. W tym celu wyłoniona została specjalna komisja dla opracowania kosztorysu urządzenia Apteki Miejskiej, składająca się z osób: dr. Koziołkiewicza, dr. Goldmana, dr. Skalskiego, radnego Birncwajga i Wasilewskiego. Komisja miała prawo kooptacji, brał też udział w pracach komisji p. Osuchowski oraz z urzędu inspektor farmaceutyczny.

Dnia 3-go maja ub. r. Magistrat polecił Wydz. Zdrow. Publ. w przeciągu dwóch tygodni przedstawić ostateczny projekt założenia Apteki Miejskiej. Odbyto szereg posiedzeń i ostatecznie na posiedzeniu Wy-

działu w dniu 14 sierpnia 1919 r. zatwierdzono budżet Miejskiej Apteki, przewidujący we wpływach mk. 180.000.—, wydatkach mk. 318.500.—

Jednocześnie Wydz. Zdrow. Publ. zwrócił się do Ministerstwa Zdrowia Publicznego w sprawie wydania pozwolenia. Ministerstwo Zdrowia Publicznego uznając w zupełności pożytek istnienia aptek komunalnych wyjaśnia, iż traktuje przychylnie prośby gmin miejskich o udzielenie pozwoleń na otwarcie aptek w miejscowościach, gdzie zachodzi istotna potrzeba ze względu na dobro ludności w myśl § 23 ustawy dla farmaceutów i aptek z roku 1844 oraz § 353 rosyjskiej ustawy lekarskiej wydanej w 1905 r.

Posiadając podobną opinię Ministerstwa Zdrowia Publicznego Magistrat m. Łodzi przekazał wniosek otwarcia Apteki Miejskiej Radzie Miejskiej, która na posiedzeniu swym w dniu 16 września 1919 r. odnośnie otwarcia Apteki Miejskiej, przychylając się do wniosku Magistratu z dnia 18 sierpnia 1919 r. postanawia uznać otwarcie Apteki za celowe, zatwierdzić budżet Apteki miejskiej, przewidujący we wpływach ze sprzedaży lekarstw mk. 198.500.—, w wydatkach mk. 198.500.—, a w następstwie, o ile okaże się potrzeba, 2-ch filji w różnych dzielnicach, uwzględniając wygodę odbiorców.

W odpowiedzi na podanie Magistratu, na zasadzie decyzji Ministerstwa Zdrowia Publicznego z dnia 24-go marca r. b. № 35529/4090 Wojewódzki Urząd Zdrowia upoważnia Magistrat m. Łodzi do otworzenia Miejskiej Apteki Szpitalnej w celu: 1, bezpłatnego zaopatrywania w leki szpitali miejskich, 2, niezamożnej ludności m. Łodzi, 3, pracowników Zarządu Miejskiego z warunkiem, że odpowiadać będzie wszelkim przepisom prawnym i t. d.

W dniu 23 b. m. Dyrektor Okręgowego Urzędu Zdrowia i inspektor farmaceutyczny okręgu łódzkiego dokonali oględzin medyczno—farmaceutycznych i od tej chwili Miejska Apteka Szpitalna została uruchomiona. Cele i zadania apteki są wielkie. Sprawa otwarcia własnej apteki, jak już wyżej zaznaczyliśmy, była przedmiotem debat w Magistracie Łódzkim. Urzeczywistnienie projektu stało się koniecznością, zwłaszcza w ostatnich czasach, gdy lekarstwa nadzwyczaj podrożały, doszły do nadzwyczajnych, rzecz można, paskarskich cen i poprostu stały się niemożliwymi dla ludności robotniczej m. Łodzi. Prezydent m. Łodzi p. Rzewski, porozumiawszy się z prezydentami innych miast przyszedł do przekonania, że nie można dalej zwlekać i oto w dniu dzisiejszym nastąpiło uroczyste otwarcie tej doniosłej placówki w życiu naszego miasta.

Miejska Apteka Szpitalna nie będzie mieć typu przemysłowego — handlowego. Nie będą sprzedawać w niej odręcznie lekarstw podług recept praktykujących lekarzy. Apteka ma służyć dla celów przedewszystkiem szpitali miejskich, potem dla biednych mieszkańców m. Łodzi, otrzymujących bezpłatną poradę lekarską w domu i ambulatoriach miejskich, dla chorych w różnych miejskich instytucjach dobroczynnych, dla chorej dziatwy szkół utrzymywanych przez Magistrat. dla wszystkich chorych pracowników Zarządu Miejskiego, zorganizowanych w Związek (Kasa chorych) lub i bez tego, w końcu apteka będzie dostarczać lekarstwa dla celów dezynfekcji i dezynsekcji.

Apteka, ze względu na swój charakter, otwarta, zostaje w środku miasta. Lekarstwa będą wydawa bez wielkich formalności, w celu uprzyświeśnienia medycyny dla biednej ludności.

Pierwotkowy personel Apteki składa się z zarządzającego miejską apteką p. Stefana Niemierowskiego i dwóch pomocników pp. Feliksa Grabowskiego i Włodzimierza Bortnowskiego.

Przemówienie swe inż. Nakielski zakończył następującym podziękowaniem: Wszystkim tym, którzy przyczynili się do zrealizowania projektu otwarcia Apteki, a w pierwszym rzędzie p. Prezydentowi Rzewskiemu, Ra-

dzie Miejskiej m. Łodzi, Dyrektorowi Urzędu Zdrowia Dr. Skalskiemu, Komisji wylonionej dla opracowania projektu w osobach p. Dr. Koziolkiewicza, p. Osuchowskiego, p. Dr. Tomaszewskiego, p. Dr. Goldmana, inspektorowi farmaceutycznemu, p. Wagnerowi, składał w imieniu Wydziału Zdrow. Publicznej staropolskie „Bóg zapłać“.

Po inż. Nakielskim zabierali głos pp. dr. Koziolkiewicz red. Łopatko oraz p. Bortnowski, w imieniu pracowników apteki.

Uroczystość zakończyła się zwiedzeniem apteki i laboratorium przez zebranych gości.

— **Dyplom honorowy dla Naczelnika Państwa.** Ciesząc się ożywioną frekwencją wystawa dyplomu obywatelstwa honorowego dla Naczelnika Państwa w lokalu Muzeum Nauki i Sztuki (Piotrkowska № 91, od 3 do 9 pp.) przedłużona została o dwa tygodnie. Wielkim popytem cieszą się wystawione tamże na sprzedaż pocztówki z podobizną dyplomu.

— **W sprawie nowych żądań robotników tramwajowych.** Pracownicy tramwajowi wystąpili przed tygodniem z żądaniem nowej podwyżki w wysokości 75%, dotychczasowej pensji. Wobec tego, że sprawa ta jest ściśle związana z podwyżką taryfy za przejazd, dyrekcja przekazała sprawę powyższą Magistratowi. Komisja radziecka do spraw skarbowych uchwaliła, że cena biletu nie może przekraczać 4 mk. (z koresp., 5 mk.) będzie to najwyższa cena biletów tramwajowych w państwie, gdyż we Lwowie i w Warszawie bilet kosztuje 3 mk. (z koresp. 3 mk. 50 f.) Po przeprowadzeniu ścisłej kalkulacji Magistrat stwierdził, że podwyżka nie może przekraczać 65%. W tym wypadku pensja tygodniowa wynosiłaby dla motorowego: pensja zasadnicza — 906 mk., dodatek droż. i mieszk. 83 mk. 13-ta i 14-ta pensja — 148 mk. razem 1137 mk. Stawka dzienna wynosiłaby — 189 mk. dla konduktora: pensja zasadnicza — 883 mk. dodatek droż. i mieszk. — 83 mk. 13-ta i 14-ta pensja — 144 mk. razem 1119 mk. stawka dzienna — 185 mk. Należy również wziąć pod uwagę umundurowanie, dodatek rodzinny w wysokości 100 mk., na dziecko do lat 14-tu, pomoc lekarską, szko-

łę, oraz korzystanie z kooperatywy. Stawki proponowane przez Magistrat przewyższają więc w bardzo wysokim stopniu zarobki robotników w przemyśle włóknistym, gdzie stawka dzienna wynosi 130 mk. a dla kobiet 118 mk.

— **Z Urzędu Stanu Cywilnego.** Wobec tego, że w Łodzi znajduje się jeszcze pomimo dotychczasowych zarządzeń mnóstwo osób nie posiadających aktów stanu cywilnego i biorąc pod uwagę, że sprawa ta ma poważne znaczenie dla statystyki państwowej, jak również dla osób zainteresowanych, przewodniczący Urzędu Stanu Cywilnego, prezydent Rzewski zwrócił się do komendy policji o wydanie zarządzenia zobowiązującego właścicieli domów, względnie rządców do zgłaszania urodzeń i ślubów które nie zostały dotychczas zameldowane z jednoczesnym podaniem do wiadomości tych osób, że za niespełnienie powyższego obowiązku będą pociągani do odpowiedzialności.

* * *

Do przewodniczącego Urzędu Stanu Cywilnego prezydenta Rzewskiego zwrócił się mieszkaniec Łodzi pan Wawrzyński o wciągnięcie go do rejestru stanu cywilnego jako bezwyznaniowca. Prezydent miasta odmówił jego żądaniu, powołując się na wyjaśnienie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 7 października 1919 r. w sprawie analogicznej wskazujące, że ustawy obowiązujące na obszarze byłej Kongresówki nie znają pojęcia bezwyznaniowości, wskutek czego żądania o wciągnięcie do rejestru bezwyznaniowców nie mogą być uwzględniane. Pan Wawrzyński zaskarżył decyzję po-

wyższą do sądu. Tym sposobem należy oczekiwać wkrótce ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy rejestru bezwyznanłowców.

— **Z Komisji Piekarnianej.** Komisja piekarniana w dniu 15 b. m. po przyjęciu do wiadomości treści odezw województwa łódzkiego w sprawie wydanego przez Magistrat zarządzenia zamknięcia piekarń mieszczących się w suterynach, biorąc pod uwagę, że Magistrat ma prawo wydania nakazu zamknięcia piekarń które powstały wbrew obowiązującym prawom i przepisom postanowiła:

1) obstawać przy żądaniu bezwarunkowego i natychmiastowego zamknięcia wszystkich piekarń mieszczących się w suterynach, uznając, że wywody wskazane w zbiorowym podaniu zarządów stowarzyszeń piekarskich i cukierniczych są bezpodstawne.

2) zwrócić się do województwa łódzkiego w sprawie nielegalnego postępowania urzędnika miejscowego oddziału Min. Przem. i Handlu, który wbrew przepisom obowiązującym wydawał koncesje właścicielom piekarń suterynowych.

3) zamknąć z dniem 1 stycznia 1921 r. piekarnie nie odpowiadające przepisom ustawy miejscowej, dotyczącej piekarń i zakładów cukierniczych.

— **Dodatki dla pracowników miejskich.** Na wniosek Wice-prezydenta Wojewódzkiego Magistrat postanowił przyznawać począwszy od 1-go września samotnym pracownikom i robotnikom miejskim po poprzednim zbadaniu przez Wydział Opieki Społecznej ich stanu materialnego i rodzinnej, dodatki na rodzinę w pozostające na całkowitem ich utrzymaniu w tej samej wysokości w jakiej wypłaca się żonatym, dodatki rodzinne.

— **Rejestracja pretensyj nauczycielstwa do rządu rosyjskiego.** Urzędnicy i nauczyciele wszelkich kategorii szkół i władz szkolnych rządowych, samorządowych i pu-

blicznych, emeryci powyższych kategorii oraz wdowy i sieroty po nich pozostałe chcąc zarejestrować swe pretensje do rządu rosyjskiego wynikające ze stosunków służbowych mają zgłosić się do biura Inspektoratu Szkolnego w Łodzi, (ul. Piramowicza 15. po odbiór kwestionariuszy w tym celu ustalonych.

— **Sprawy finansowe Warszawy i Łodzi.** W d. 22 b. m. wyjechali do Warszawy delegowani przez Magistrat pp. Wice-prezydent Klocman i kierownik Oddziału Podatkowego Waszkiewicz, celem wzięcia udziału łącznie z przedstawicielami Magistratu warszawskiego w konferencji zwołanej przez Min. Skarbu w sprawie sanacji finansów miejskich Warszawy i Łodzi.

ś. p.

Józef Dyoniziak

Urzędnik Magistratu m. Łodzi

W. dnia 23 września r. b. zmarł po długich i ciężkich cierpieniach ś. p. Józef Dynoiziak długoletni pracownik Magistratu.

Ś. p. Józef Dyoniziak pracując początkowo w Łódzkim Komitecie Rozdziału Chleba i Mąki w charakterze zarządzającego sklepem miejskim, od 1916 roku zaś jako kierownik działu gospodarczego Zarządu Głównego, zdolnością i sumiennym wykonywaniem włożonych nań obowiązków zyskał sobie całkowite uznanie i zaufanie Zarządu Miejskiego. Zacnością charakteru, uczynnością, taktem oraz zgodnością życia zjednał sobie ogólną sympatię to też wszyscy z głębokim żalem żegnają przedwcześnie zgasłego kolegę.

Informacje.

— **W sprawie oddania broni.** Wszyscy mieszkańcy m. Łodzi i powia-

tów okolicznych, którzy oddali broń palną na skutek ogłoszenia Komisarza Rządu na m. Łódź z dn. 17 sierpnia b. r. lub Starostw zgłoszą się w godzinach urzędowych do Referatu Uzbrojenia Wydziału VI Szt. D. O. Gen. L. (Aleja Kościuszki 4) z pokwitowaniami, wydanymi przez Komisarjat Rządu na m. Łódź, odnośnie Starostwa lub władze wojskowe.

Różne.

Odbudowa zniszczonych domów.

Na wniosek lwowskiej sekcji odbudowy osiedli, ministerstwo robót publicznych w Warszawie przeznaczyło 21,000,000 mk: na pożyczki dla odbudowy zniszczonych wypadkami wojennymi domów w miastach i miasteczkach. Pierwszeństwo mają przede wszystkim ci właściciele zniszczonych domów, którzy zarazem posiadają warsztat pracy, przyczyniający się do wytwarzania materiałów potrzebnych na odbudowę, jak up. ślusarze, cieśle i t. p.

Podwyższone opłaty szkolne.

Na podstawie rozporządzenia ministerstwa b. dzielnicy pruskiej zostały podwyższone opłaty szkolne i t. d., w pięciu niższych klasach gimnazjalnych opłata roczna wynosi 900 mk., w trzech klasach wyższych 1,200 mk. Analogiczne podwyższenie nastąpiło i dla innych szkół. Aby umożliwić kształcenie się młodzieży niezamożnej a pilnej, podwyższono dotychczasowy procent ogólnej sumy zwolnień z 10 na 25 proc.

Umierający Wiedeń.

Śmiertelność Wiednia wzrosła tak olbrzymio w ostatnich latach, iż naddunajska stolica uzyskała miano „umierającego miasta”. Liczba urodzeń, wskutek kolosalnego wzrostu liczby rozwodów spada, dopiero tydzień od 11—17 lipca po raz pierwszy od trzech lat wykazuje zwykłą urodzeń w Wiedniu; na 528 wypadków śmierci wypadło 533 wypadków urodzeń. W ostatnich latach stosunek urodzeń do śmierci w Wiedniu wynosił przeciętnie 400 do 800 tygodniowo. W zimie b. r., w tygodniu notowano 1000 wypadków śmierci.

Od początku wojny zaludnienie Wiednia zmniejszyło się o 200,000 dusz, Statystyki wykazują, iż śmiertelność wzrasta z dnia na dzień, a liczba urodzeń stale się zmniejsza. Między 20 a 26 czerwca na 531 skonów wypadło 495 urodzeń. Między 13—19 czerwca 547 wypadków śmierci, a 599 urodzeń, między 6 a 12 czerwca na 574 skonów przypadało 512 urodzeń.

W przeciwieństwie do Wiednia wykazują statystyki, iż na terenie Niemiec liczby urodzeń przewyższają liczbę śmierci; podobnie dzieje się w Pradze i w Trjeście. Najkorzystniej jednakże stosunek przedstawia się w Londynie. Jak wykazuje statystyka, przy 4.3 milionach mieszkańców, Londyn miał w tygodniu od 27 czerwca do 3 lipca tylko 749 wypadków śmierci (a więc tyle, ile przeciętnie Wiedeń przy 2 milionach mieszkańców), zaś 2,337 urodzeń.

OGŁOSZENIE.

Magistrat m. Łodzi niniejszym podaje do wiadomości wszelkich kwaterodawców, że nakazy kwaterunkowe Dowództwa Miasta bez odnośnych kwitów rekwizycyjnych Urzędu Mieszkaniowego nie będą uwzględniane.

Magistrat.

OGŁOSZENIE.

Oddział Opalowy Wydziału Zaprowiantowania Miasta podaje niniejszym do wiadomości instytucji dobroczynno-społecznych, szpitali, szkół, ochron, przytułków i t. p., które otrzymały węgiel (tytułem zapasu) za miesiąc listopad i grudzień 1920 r., że obecnie mogą wykupić rację węgla za m. styczeń 1920 roku.—

Cena 1 korca węgla wynosi Mk. 160.—

MAGISTRAT

OGŁOSZENIE.

Urząd Mieszkaniowy przy Magistracie m. Łodzi przypomina niniejszym o obowiązku meldowania w ciągu 48 godzin do Urzędu Mieszkaniowego, Piramowicza 3, zwolnionych kwater wojskowych stosownie do Rozporządzenia Magistratu i Komisarza Rządu na m. Łódź z dnia 1 stycznia 1920 r.

Jednocześnie ostrzega się, że niestosujący się do powyższego będą bezwzględnie pociągani do odpowiedzialności w drodze administracyjnej.

Łódź, dnia 24 września 1920 r.

MAGISTRAT

Urząd Mieszkaniowy.

LICYTACJE PRZYMUSOWE.

W środę dnia 29. 9. 20 r. odbędą się licytacje za gotówkę przy następujących ulicach.

Miedzy godz. 9 a 4 przed poł. ul. Łagiewnicka № 12, kołdra. Przy Rajtera № 3, maszyna do szycia. Przy Rajtera № 3, szafa do rzeczy. Rajtera № 15, 1 krzesło. Nowomiejska № 9, szafa. Szkolna № 7, czarny tużerek. Pańska № 1, obrus biały. Długa № 18 dywan. Cegielniana № 11, 1 lustro. Cegielniana № 26, szafa do książek. Długa № 23, kredens. Cegielniana 140, komoda.

W czwartek dnia 30. 9. 20 r. odbędą licytacje za gotówkę przy ul. Sienkiewicza 9, kanapa. Anny 21, maszyna do szycia. Piotrkowska 265, stół czarny, 6 krzeseł. Piotrkowska 265, pianino. Piotrkowska 6, maszyna do szycia. Piotrkowska 6, maszyna do szycia. Pablanicka 47, maszyna. Myśliwska 15-a, zegar wiszący.

Łódź, dnia 25. 9. 1920. r

Miejski Urząd Sekwestracyjny.

OGŁOSZENIE.

Oddział Opałowy Wydz. Zaprow. Miasta podaje niniejszem do wiadomości ogółu mieszkańców, iż poczynając od dnia 1-go października r. b. wznowiona zostaje sprzedaż węgla po 1/2 korca na rodzinę za miesiąc październik i listopad r. b., (razem jeden korzec) na placach przy alieach:

Towarowej 32 (Karolew)
Węglowej 3

Piotrkowskiej 311
Konstantynowskiej 99

Oгородowej 28

Sprzedaż odbywać się będzie od godz. 8-cj do 12-cj w porządku następującym:

Piątek	)	dn. 1-go	październ. r. b.	litery	A. B. C.
Sobota	)	" 2	"	" "	
Poniedziałek	)	" 4	"	" "	D. E. F.
Wtorek	)	" 5	"	" "	
Środa	)	" 6	"	" "	G. H. I. J.
Czwartek	)	" 7	"	" "	
Piątek	)	" 8	"	" "	K. L. M.
Sobota	)	" 9	"	" "	
Poniedziałek	)	" 11	"	" "	N. O. P.
Wtorek	)	" 12	"	" "	
Środa	)	" 13	"	" "	R. S. T.
Czwartek	)	" 14	"	" "	
Piątek	)	" 15	"	" "	U. W. Z.
Sobota	)	" 16	"	" "	
Poniedziałek	)	" 18	"	" "	pozostali kon-
Wtorek	)	" 19	"	" "	sumenci, którzy nie zdążyli odebrać.

Zgłaszający się winni okazać karty węglowe również legitymację chlebową i paszport. Cena jednego korca węgla wynosi Mk. 160.—, na składzie Piotrkowska 311 Mk. 164.—

Magistrat.

ZAWIADOMIENIE.

Niniejszem podaje się do wiadomości, iż Ustawa miejscowa, dotycząca urządzenia piekarni i zakładów cukierniczych została umieszczona w № 38 (49) „Dziennika Zarządu Miasta Łodzi” z dnia 21. września 1920 r., który jest do nabycia w redakcji tegoż dziennika, Plac Wolności № 1 parter.

Wszelkie przeróbki, w celu otrzymania zezwolenia na prawo prowadzenia piekarni, muszą być wykonane do dnia 1. stycznia 1921 r. według zatwierdzonego planu.

Magistrat

Wydział Budownictwa.

OGŁOSZENIE.

Posiadacze karty żywnościowej okresu 124-go (sierpień) uprawnieni są do nabycia:

300 gramów cukru żółtego na podstawie odcinka № 7.

Posiadacze karty żywnościowej 126-go okresu (październik) będą upoważnieni z dniem 1 października do nabycia:

2 funtów soli ciemnej	na odcinek №	2
1 funt soli białego	" "	3
2 " chleba żytniego	" "	9
2 " " "	" "	10

Karty żywnościowe 125 okresu za wrzesień honorowane będą jeszcze tylko do końca września z wyjątkiem odcinka № 7, o ważności którego nastąpi osobne ogłoszenie po nadejściu cukru do Łodzi. Posiadacze odcinków chlebowych okresu 125 winni zatem nabyć swoje racje chlebowe jeszcze w ciągu bieżącego miesiąca, gdyż w październiku żadne reklamacje nie będą uwzględniane.

MAGISTRAT

Komitet Rozdziału Chleba i Mąki.

Łódź, dnia 25 września 1920 r.

OGŁOSZENIE.

Podaje się do wiadomości czynnych wytwarzających zakładów przemysłowych m. Łodzi, oraz firm i instytucji, uprawnionych do korzystania z deputatu żywnościowego w myśl rozporządzenia Ministerstwa Apropowizacji z d. 8-go października 1919 r., że celem uzyskania odnośnego przydziału na miesiąc listopad 1920 r. winny złożyć do Miejskiej Komisji Kwalifikacyjnej, Średnia 16, Oddział Żywnościowy imienną listę swych pracowników, niezależnie od rodzaju ich zajęcia, zaświadczoną przez p. Inspektora Pracy, a także własnoręcznie pokwitowaną z odbioru żywności przez każdego robotnika, do 1-go października 1920 r.

Zastrzega się, że listy złożone po tym terminie, będą kwalifikowane na miesiąc grudzień 1920 r.

To samo dotyczy zakładów przemysłowych, firm i instytucji już zarejestrowanych w ubiegłych miesiącach.

Miejska Komisja Kwalifikacyjna
przy Magistracie m. Łodzi.